
Polemiki i dyskusje • Polemics and Discussions

OD REDAKCJI

W ciągu ostatnich lat obserwuje się dość zasadnicze kontrowersje i sprzeczne poglądy dotyczące traktowania problemów głuchych. Dotyczy to zarówno sposobów oddziaływań wychowawczych i metod nauczania, jak również głównych priorytetów w postępowaniu rehabilitacyjnym z dziećmi głuchymi. Sytuacja taka jest zjawiskiem ogólnoswiatowym i stanowi, jak się wydaje, wyraz poszukiwań zmierzających do znalezienia najbardziej skutecznych, a zarazem satysfakcjonujących samych zainteresowanych modeli, które przyczynią się do polepszenia losu ludzi z uszkodzonym słuchem.

Wszyscy się chyba możemy zgodzić co do tego, że właściwym rozwiązaniem będzie wzięcie w większym stopniu niż dotychczas odpowiedzialności za swe losy przez samych głuchych. Domagają się tego coraz powszechniej, a ich stanowisko zaczyna wreszcie być coraz częściej dostrzegane przez profesjonalistów i szersze kręgi społeczne. W jednych krajach zaczynają już od pewnego czasu być brane pod uwagę opinie społeczności głuchych w organizowaniu przez państwo dla nich różnych form specjalistycznej pomocy, a w innych życzenia tego środowiska mają wciąż znikomy wpływ na różne decyzje.

Ścierające się z sobą poglądy nie powinny naszych Czytelników wprowadzać w stan zagubienia, o co jest łatwo, gdy będą zapoznawać się z przeciwnymi tezami lub niekiedy odbiegającymi od dotychczasowych opiniami na temat wykorzystywania języka migowego czy wszczepiania implantów ślimakowych u dzieci. Publikowane w ostatnich latach książki z zakresu problematyki osób głuchych oraz te, które się w najbliższym czasie ukazały, prezentują także wiele punktów widzenia odmiennych od tych, jakie jeszcze tak niedawno sami przyjmowaliśmy. W tej dziedzinie istotny wpływ na dokonujące się przemiany ma z jednej strony postęp techniki, a z drugiej — kształtowanie się nowych postaw społecznych. Sama definicja osoby niepełnosprawnej musiała ulec zmianie i dziś uwzględnia się w niej przede wszystkim czynniki środowiskowe, które mogą ograniczać lub umożliwiać (tej osobie) pokonywanie barier fizycznych i społecznych.

Zależy nam wszystkim (bez względu na to, jakie preferujemy opcje szczegółowe) na tym, by głusi czuli się lepiej zarówno w swym własnym środowisku, jak i wśród słyszących. Dlatego zapraszamy wszystkich zaintere-

sowanych do krótkich wypowiedzi na temat publikowanych prac, które chcielibyśmy traktować jako głosy w dyskusji, dającej okazję do wymiany różnych poglądów. Rezerwujemy dla nich miejsce w osobnym dziale — „Listy do Redakcji”. Myślę, że pozwoli nam to zaprezentować różne podejścia, przyczyniając się do dalszego poszukiwania odpowiedzi na bardzo wiele wciąż otwartych pytań.

Tadeusz Gałkowski